

sionen altsaa, efterat Visterne ere indkomne, søge Oplysninger med Hensyn til de nye Beboere, om hvorvidt deres Forhold tillade, at de sættes i saa eller saa stor Skat. Til dette Arbejde har Egningscommissionen tidligere idetmindste brugt 3—4 Uger, og det er kun ved store Anstrængelser, at det er lykkedes den at blive færdig i den Tid. Derefter skal Egningen fremlægges, saa der vil ikke være Mulighed for, at den aarlige Skatteligning kan foretages før ved Juletid. For Frederiksberg Commune kan det altsaa aldeles umuligt stee i November, men det forekommer mig, at man paa en lempelig Maade vilde kunne raade Bod herpaa ved at sige, at Tidspunktet for Skatteligningens Tilendebringelse skal fastsættes ved Vedtægten.

Jeg skal ved denne første Behandling indskrænke mig til, hvad jeg her har anført, idet jeg forudsætter, at Sagen vil komme til et Udvalg, og at der saa vil være Leilighed til ogsaa at indhente Oplysninger fra Frederiksberg Communalbestyrelse om, hvorvidt der maatte være nogle af Bestemmelserne i Lovudkastet, som den maatte ønske forandrede.

Jensen: Det forekommer mig ligesaa naturligt som hensigtsmæssigt, at den høitværede Indenrigsminister, som har Væren af at have gennemført en i mange Henseender vigtig Reform i Styrelsen af Landcommunerne og Kjøbstadcommunerne, har søgt at fuldføre dette Værk ved ogsaa at medtage de saakaldte Handelspladse; men ved Siden af denne Erkjendelse maa jeg dog strax sige, at Sagen forekommer mig at være taget noget lettere end ønskeligt var, naar man har villet sammensmelte alle disse Pladse, som indbyrdes ere af en ganske forskjellig Betydning, under een og samme Ordning. Hvad den Commune angaaer, som nys har været omtalt, nemlig Frederiksberg, forekommer det mig i og for sig noget besynderligt at kalde den en Handelsplads; dens Befolkning bestaaer jo for det Meste af udslyttede Kjøbenhavnere, som hve der paa Lyststeder eller Villaer, og saa forøvrigt af Værtshuusholdere; nogen egentlig Industri og Handelsnæring drives, saavidt mig bekjendt, ikke i Frederiksberg. Det er

første Gang, at jeg hører Benævnelsen Handelsplads anvendt paa Frederiksberg, og sjældnt Titelen ikke er noget vigtigt Punkt, skulde jeg dog finde det ganske naturligt, om Frederiksberg Commune ikke ønskede at modtage denne Titulatur. Søvrigt er der, for at blive et Diebliff ved Frederiksberg, som det forekommer mig den Utydelighed i Lovforslaget, at Frederiksberg ikke er nævnt enten som Sogn eller som Commune eller som Bydistrict. Frederiksberg udgjør et Sogn, som er deelt i et Bydistrict og et Landdistrict, og det forekommer mig nu, at der kunde opkastes Tvivl om, hvorvidt den Deel af Sognet, som ligger udenfor det egentlige Bydistrict, falder ind under denne Lov eller ikke. Ved Lov af 29de December 1857 blev jo Frederiksberg Sogn adskilt fra Hvidovre Sogn, og ved en senere Lov af 1ste November 1864 blev det egentlige Bydistrict udvidet til Alt, hvad der laa Øst for en vis dragen Grændse. Det staaer mig nu, som sagt, ikke ganske klart, om det alene er det District, som ligger Øst for denne Linie, der er indbefattet under det her i Loven omtalte Frederiksberg.

Det forekommer mig, at det vilde være den naturligste Fremgangsmaade med Hensyn til alle disse Handelspladse, at man skjelne mellem dem, som efter deres Næringsdrift og øvrige Bessaffenhed haade i Udseende og i deres hele Væsen virkelig ere at betragte som Kjøbstæder, og dem, der egentlig kun ere Landsbyer, og at man da med Hensyn til de første ligesom udvidede Kjøbstadcommunalloven til at gjælde for dem, og gav dem Kjøbstadrettigheder, sjældnt jeg erkjender, at det vilde falde mig vanskeligt, om jeg skulde definere, hvad der nu er Kjøbstædernes Rettigheder fremfor Landets, efter som den væsentligste Forskjel med Hensyn til Rettigheder jo for Diebliffet bestaaer deri, at der udenom Kjøbstæderne er et Afstandsbelte, indenfor hvilket der ikke maa drives Handel, og Udsalg af Brændevin ikke maa finde Sted. Hvad dette Sidste angaaer, er der jo nu begyndt at indkomme det samme Antal Brændevinsadresser, som der i forrige Sessjon indkom Adresser med Hensyn til Frimenighedsloven, saa jeg maa antage, at denne Bevægelse vil føre til